ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ

ΕΙΣ τὸ Ἀμβούργον ὑπάρχει μία συνοικία, ἡ Σὰν Π'αολι, ὅπου εἶναι ἐλεύθεραι αἱ συζυγίαι ἀνάγκαι. Μία ὁδὸς σχεδὸν ὅλη ἡ συνοικία ὀνομάζεται «Γκρόσσε Φράϊχαϊτ», ἤτοι ὁδὸς τῆς Μεγάλης Ἐλευθερίας, ἐκεῖ γίνονται τὰ στρίπ—τήζ. Εἰς μίαν ἄλλην ὁδὸν εἶναι τὰ σπίτια τῶν «στριπίνες», ὅπου ἐκτίθενται τὰ κρέατα πρὸς χρῆσιν. Λοιπὸν εἰς αὐτὸ τὸ Ἀμβούργον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ αὐτόνομα κρατίδια τῆς ὁμοσπονδιακῆς Δυτικῆς Γερμανίας, κυβερνᾶται δὲ ἀπὸ τὸ σοσιαλιστικὸν κόμμα, ἐλήφθησαν δύο «μεγάλα» μέτρα. Ἠθικοποιήσεως; Ὄχι δά, διότι τὰ περίφημα «σπίτια» εἶναι ἰδιοκτησία τοῦ σοσιαλιστικοῦ δήμου καὶ δὲν πρέπει νὰ μειωθοῦν τὰ εἰσοδήματά του ἐξ ἐνοικίων. Ἁπλῶς, μέτρα ρυθμιστικά.

Ἓν πρῶτοις, ἕνα μέτρον ὑπὲρ τῆς ἐγγυρίου... σωματεμπορίας. Ἡ ἀστυνομία ἔλαβε μέτρα ἐναντίον τῶν ξένων, ποὺ ἠπείλουν νὰ ἐκτοπίσουν τοὺς ἐντοπίους εἰς τὴν «προστασίαν τῶν ἱεροδούλων. Οἱ «ἐπιδρομεῖς» ἦσαν Αὐστριακοὶ σωματέμποροι, ποὺ ἤρχισαν νὰ εἰσβάλλουν εἰς τὴν «συνοικίαν τῆς ἀμαρτίας» τοῦ Ἀμβούργου ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου καὶ νὰ «ἀποσποῦν» τὰς ἱεροδούλους. Μὲ ἀποτέλεσμα νὰ γίνωνται συχναὶ αἱματηραὶ συμπλοκαὶ μεταξὺ τῶν αὐτοχθόνων καὶ τῶν Αὐστριακῶν «προστατῶν», ἕως ὅτου ἡ ἀστυνομία ἀπεφάσισε νὰ δώσῃ τέλος εἰς τὴν κατάστασιν αὐτὴν καὶ ἐξεδίωξεν ὅλους τοὺς «ξένους» ἀπὸ τὴν πόλιν, ὥστε νὰ μείνῃ τὸ ἔδαφος ἐλεύθερον εἰς τοὺς ἐντοπίους...

□

ΔΕΥΤΕΡΟΝ, αἱ ἀρχαὶ τοῦ Ἀμβούργου ἀνήγγειλαν σχέδιο διὰ τὴν κατασκευὴν οὐρανοξυστῶν— κακοφήμων οἴκων, ὥστε αἱ ἱέρειαι ν' ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὰς κεντρικὰς ὁδούς. Συμφώνως πρὸς παρασχεθείσας πληροφορίας, ἕκαστος οὐρανοξύστης θὰ ἔχῃ 160 διαμερίσματα. Ἕκαστον διαμέρισμα θὰ διαθέτῃ διπλῆν θύραν. Ἡ ἐξωτερικὴ θὰ παραμένῃ κλειστὴ ἐνῶ ἡ ἐνοικος θὰ εἶναι ἀπηγολημένη, ἐνῷ ἐὰν εἶναι «ἔτοιμη δι' ἐργασίαν» ἡ θύρα αὐτὴ θὰ εἶναι ἀνοικτή, ἐπιτρέπουσα εἰς τὸν εἰσερχόμενον νὰ ἴδῃ θέαν μέσῳ τῆς ὑαλίνης, δευτέρας θύρας. Θὰ ἀπαγορεύεται πάντως, εἰς ἄνδρας καὶ γυναῖκας νὰ εἰσέρχωνται μαζὶ εἰς τὰ κτίρια, ἐπιτρεπομένης τῆς εἰσόδου μόνον κεχωρισμένως. Τάξις, πρὸ παντός!

□

ΣΥΝΗΘΕΙΑ εἶναι νὰ θεωροῦμεν τὴν ἐποχήν μας ἀληθινὴν ἐποχὴν τῶν Σοδόμων καὶ τῶν Γομόρρων καὶ νὰ τὴν χωτώνωμεν μὲ ὅ,τι βρωμερόν, ἐπαίρον καὶ ἀνήθικον. Εἶναι ὅμως, ἔτσι; Δὲν εἶχαν καὶ οἱ πρόγονοί μας τὰ δικά των; Θὰ ἀναμνησθῶμεν, ἐπὶ παραδείγματι, τὸ ἐπόμενον μέ ἄλλους λόγους ἡ σχεδὸν τῆς ὡς ἀνακάλυψιν τῆς ἐποχῆς μας. Ἰδού, ἐν τοιούτῳ, τί μᾶς πληροφορεῖ διὰ τὰς «κακὰς συνηθείας» τῶν προγόνων μας γνωστὸς ἀρχαιολόγος:

«Παρ' ὅλη τὴ λιτότητα τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων, ὑπῆρχαν ὡστόσο καὶ μερικὰ κέντρα, ὅπου μποροῦσε νὰ διασκεδάσῃ κανεὶς μὲ τὸ παραπάνω. Ἐκεῖ μέσα ἔπιναν τὰ πιὸ ἀπίθανα ποτὰ κι ἔκαναν ἔρωτα ἀνενόχλητοι. Τὰ τραπέζια ἦταν γεμάτα πεσκέσια, πρασινάδα, κύπελλα κι ἀμφορεῖς. Γυμνὲς σκλάβες περιποιοῦνταν τοὺς πελάτες, ποὺ ἦταν συνήθως πλουσιόπαιδα καὶ γέροι παραλῆδες. Στὰ κέντρα αὐτὰ δὲν πατοῦσαν τὸ πόδι τους οἱ «καθὼς πρέπει», ἂν καὶ κατὰ βάθος λαχταροῦσαν ὅλοι τους σχεδὸν νὰ παρευρεθοῦν ἐκεῖ, μόνον καὶ μόνον γιὰ νὰ ἀλλάξῃ κάπως ὁ μονότονος ρυθμὸς τῆς ζωῆς τους. Γυναῖκες νέες καὶ ὄμορφες χόρευαν ἐπὶ σκηνῆς τὸν «πεπλοφόρο», κάτι γιὰ ποῦμε σὰν τὸ σημερινὸ στρὶπ-τήζ, ὅπου ἡ γοργεύτρια πετοῦσε ἀπὸ πάνω της ἕναν, ἕναν τοὺς ἀραχνοΰφαντους πέπλους της κι ἔμενε τελείως γυμνή. Ἀλλοίμονο, ὅμως, ἂν ἡ γυναίκα αὐτὴ δὲν εἶχε τέλειο σῶμα! Οἱ θεατὲς μποροῦσαν νὰ τὴν λυντσάρουν κυριολεκτικά, ὅπως συνέβη μὲ τὴν ἄμοιρη Σεσώ, ποὺ τόλμησε νὰ κάνῃ αὐτὸ τὸ νοῦμερο, ἐνῷ εἶχε λίγο... στραβὰ πόδια. Ἐκτὸς ὅλων τῶν ἄλλων, ὑπῆρχαν καὶ «ντιζέζ»—ἀοιδοί, ὅπως τοὺς ἔλεγαν τότε — ποὺ τραγουδοῦσαν τραγούδια τῆς μιᾶς».

□

ΑΛΛΑ μήπως καὶ ἄλλα σημερινὰ κακὰ δὲν τὰ εἶχαν καὶ οἱ πρόγονοί μας ἢ καὶ ἄλλα δὲν θὰ ἠμποροῦσαν νὰ ἰσχυρισθῶμεν ὅτι αὐτοὶ μᾶς τὰ ἐκληροδότησαν; Τὸ περίφημα ἀρχαῖα συμπόσια δὲν θὰ ἔπρεπε κατὰ κάποιον τρόπο νὰ θεωρηθοῦν καὶ ὡς τὰ σημερινὰ σοσπροάϊζ πάρτυ;

«Τὰ βράδυα—συνεχίζει ὁ ἴδιος ἀρχαιολόγος— οἱ Ἀθηναῖοι συχνάζανε στὰ φημισμένα συμπόσια, ποὺ τὰ ὠργάνωνε κάποιος τῆς παρέας, πότε ὁ ἕνας καὶ πότε ὁ ἄλλος. Οἱ πρόγονοί μας ἔκαναν συχνὰ καὶ δεῖπνα μὲ ἔρανο. Δηλαδή, ὁ καλεσμένος ἔδινε τὸ μερτικό του σὲ χρῆμα, εἴτε κουβαλῶντας στὸ σπίτι τοῦ συμποσίου τὴν ἀγάλογη μερίδα σὲ τρόφιμα ἢ σὲ ἔτοιμα φαγητὰ καὶ γλυκίσματα. Τὰ συμπόσια αὐτὰ ἦταν τὰ «σοπράϊζ πάρτυ» τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων. Ὅταν τελείωναν τὰ ἐκλεκτὰ ἐδέσματα καὶ ἀκολουθοῦσεν ἡ οἰνοποσία, οἱ συνδαιτυμόνες ἄρχιζαν τὰ τραγούδια καὶ μπαίνανε στὴν αἴθουσα αὐλητρίδες, κιθαρίστριες καὶ ὀρχηστρίδες, χορεύοντας. Ἀλλ' ἐκτὸς τῶν συμποσίων, ποὺ συχνότατα ἦταν διανθισμένα μὲ ἄφθονο ἔρωτα, ὑπῆρχαν καὶ δημόσια κέντρα ἐρωτικῆς ψυχαγωγίας. Ἱδρυτὴς τῶν δημοσίων αὐτῶν οἰκημάτων, ποὺ φιλοξενοῦσαν ὡραίες ἑταῖρες καὶ χρησίμευαν γιὰ τὰ γλέντια τῶν νέων, ἦταν ὁ Σόλων. Αὐτὸς ἵδρυσε πρῶτος κι τὸ ἱερὸν τῆς πανδήμου Ἀφροδίτης, τῆς θεᾶς προστάτιδος τῶν ἑταιρῶν. Τὴν εἰσαγωγὴ ἀπὸ τὸν Σόλωνα τοῦ θεσμοῦ τῶν «δημοσίων χορῶν» καὶ τὴν ἵδρυσι ἱερῶν πανδήμου Ἀφροδίτης, τὴν ἐπιβεβαιοῦν πολλοὶ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς, ὥστε νὰ μὴν ὑπάρχῃ καμμία ἀμφιβολία. Γιὰ τὴν πρωτοβουλίαν του αὐτή, ὁ μεγάλος ἐκεῖνος νομοθέτης, ἀπὸ ἄλλους ἐπαινέθηκε καὶ ἀπὸ ἄλλους κατηγορήθηκε βρισιάτατα. Οἱ ἑταῖρες αὐτὲς ἦταν φημισμένες γιὰ τοὺς ἀβρούς τρόπους, μὲ τοὺς ὁποίους γοήτευαν τοὺς ἀξέστους, περαστικοὺς ἐμπόρους. Μερικὲς ἀπὸ τὶς ἑταῖρες ἦταν ἐξαιρετικὰ μορφωμένες, ὅπως ἡ Ἀσπασία τοῦ Περικλέους, ποιήτρια καὶ σοφή».

Ὥστε νὰ μὴν φορτώνωμεν κάθε κακὸν εἰς τὴν ἐποχήν μας καὶ ἂς μὴ χαρακτηρίζωμεν καὶ κάθε πρᾶγμα τῆς ἐποχῆς μας ὡς κακόν. Τὸ γεγονὸς εἶναι, ὅτι κάθε ἐποχὴ ἔχει τὰ δικά της.

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ἡ κίνησις τῆς ἀνεργίας

Ἀνεφέρθησαν χθὲς ἁρμοδίως 25 προσλήψεις ἀνέργων καὶ 13 ἀπολύσεις ἐργαζομένων.

Ἐκυκλοφόρησε ὁ 3ος δίσκος μὲ τὸ βιβλίο του ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ τοῦ Gloriphon

Ζητῆστε τον μαζὺ μὲ τοὺς 2 πρώτους στὰ κεντρικὰ περίπτερα στὴν τιμὴ τῶν 50 Δρχ.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΚΑΘΕ ΔΕΥΤΕΡΟ ΣΑΒΒΑΤΟ

Μελετώντας τοὺς δίσκους παράλληλα μὲ τὴν κυκλοφορία τους σὲ 1 χρόνο θὰ κατέχετε ΠΛΗΡΩΣ τὴν Γερμανικὴ γλῶσσα.

Ἔκδοσις τοῦ Internationales Institut für Fremdsprachen„ - 24 δίσκοι μακρᾶς διαρκείας ὑψηλῆς πιστότητος - 24 πολυτελῆ βιβλία - 17.000 νέες λέξεις - 800 ἀσκήσεις μὲ τὶς λύσεις τους - ἐμπορικὴ ἀλληλογραφία κ.λ.π. κ.λ.π.

GLORIPHON

Ὁλοκληρωμένες σειρὲς στὰ: ΑΓΓΛΙΚΑ - ΓΑΛΛΙΚΑ - ΙΤΑΛΙΚΑ ΡΩΣΙΚΑ-ΙΣΠΑΝΙΚΑ-ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ

Κολοκοτρώνη 11-Τηλ. 631.779

Ὑποκ)μα: Πατησίων 132

Θεσ)νίκη: Π. Π. Γερμανοῦ 4

καὶ σὲ 68 ἀντιπροσώπους σ' ὁλόκληρη τὴν Ἑλλάδα.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΠΑΤΡΩΝ

«ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ»

ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ 32

τηλ. 23—96

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ὁ Συνεταιρισμὸς πωλήσεως Πτηνοτροφικῶν Προϊόντων Πατρῶν προκηρύσσει διαγωνισμὸν διὰ τὴν πρόσληψιν μιᾶς (1) ὑπαλλήλου ἐπὶ συμβάσει διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Συνεταιρισμοῦ, ἐνεργηθησομένου τὴν 14ην Μαρτίου 1965 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 2αν μ.μ. Ὁ διαγωνισμὸς θὰ λάβῃ χώραν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἑνώσεως Πεωργ. Συνεταιρισμῶν Πατρῶν ὁδὸς Μαιζῶνος καὶ Σαχτούρη.

Προσόντα ὑποψηφίων:

Ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ Μέσης Ἐμπορικῆς Σχολῆς.

Αἰτήσεις συμμετοχῆς γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς Παρασκευῆς 12ης Μαρτίου ἐ. ἔ. εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Συνεταιρισμοῦ, ὁδὸς Ἁγίου Ἀνδρέου 174 — Ἐνταῦθα.

Μείζονες πληροφορίαι παρέχονται εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Συνεταιρισμοῦ.

Ὁ πρόεδρος
τοῦ Διοικ. Συμβουλίου
Κ. ΤΖΕΡΜΙΠΙΝΟΣ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες αὔριον καὶ ὥραν 1ην π.μ. εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Ἁγίας Φωτεινῆς ἐτήσιον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς μας συζύγου καὶ πατρὸς

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΑΛΠΟΓΛΟΥ

παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην του ὅπως προσέλθουν καὶ ἐνώπιον

θεοῦ καὶ ἑνώσουν μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ἡ σύζυγος. Τὰ τέκνα.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες αὔριον καὶ ὥραν 8ην π.μ. εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Ἁγίων Ἀναργύρων ἐτήσιον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς

ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ ΓΕΡ. ΑΝΝΙΝΟΥ

παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην της ὅπως προσέλθοῦν κατ' αὐτό.

Οἱ συγγενεῖς. Οἱ φίλοι.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πάντας τοὺς ὁπωσδήποτε συμμετασχόντας τοῦ πένθους μας ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς προσφιλοῦς μας μητρός, μάμμης καὶ ἀδελφῆς

ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ

θερμότατα εὐχαριστοῦμεν.

Αἱ οἰκογένειαι: Γεωργίου, Ἰωάννου, Βασιλείου καὶ Περικλῆ Βασιλοπούλου, Γεωργίου Σκαναβῆ, Γεωργίου Ἀνδρικοπούλου καὶ Κυρ. Τσεκούρα.

Ἡ διεξαχθεῖσα εἰς τὴν Βουλὴν συζήτησις διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἀσφάλειαν τῆς χώρας

Η ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ ΤΗΣ ΕΔΑ κ. ΕΦΡΑΙΜΙΔΗ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

κὰς ἐκλογάς. Τὰ περὶ ἐλευθερίας, δημοκρατίας κ.λ.π. τὰ ὁποῖα ἔχουν ἐξασφαλισθῆ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, εἶναι ἀληθῆ μόνον ὡς πρὸς τὰς προθέσεις τῆς Ε.Κ. εἰς τὴν πραγματικότητα δὲν συμβαίνει τοῦτο. Εἰς πλείστας περιπτώσεις οἱ ἐργαζόμενοι ἀντιμετωπίζουν τὴν ἰδίαν τακτικὴν τὴν ὁποίαν ἀντιμετωπίζαν καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὀκταετίας. Σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ περὶ ὑποκινήσεως ἐκ μέρους τῆς ΕΔΑ ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὴν δεξιὰν τῶν ἀγροτῶν διὰ τὴν διεκδίκησιν ὑψηλῶν τιμῶν διὰ τὰ ἀγροτικὰ των προϊόντα, ὁ κ. Παπασπύρου διατυπώνει σχήματα. Τὰ αἰτήματα τῶν ἀγροτῶν ὑπάρχουν. Εἶναι γεγονὸς ὅτι ἡ ΕΔΑ συμπαρίσταται εἰς τὰ στρώματα αὐτὰ τοῦ λαοῦ γὰ διεκδικήσουν τὰ δικαιώματά των. Ἡ παράταξις τῆς δεξιᾶς δὲν ἀγησυχεῖ διὰ τὰ προβλήματα αὐτὰ ἁπλῶς δημαγωγεῖ ὁσάκις ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐπιλύει ταῦτα. Κύριοι Βουλευταί, ἐνόμισα ὅτι διὰ αὐτῶν τῶν ἐλαχίστων θὰ ἔπρεπε νὰ ἀσχοληθῶ δι' ὅσα δύο διαπρεπεῖς ἐκπρόσωποι τῆς ΕΡΕ ἀνέπτυξαν. Ἐν συνεργείᾳ θὰ ἐπαγέλθω εἰς τὴν ἰδικήν μας ἐπερώτησιν.

Τὸ πρόβλημα τῶν ἐκθέσεων ποὺ προβάλλει ἡ ΕΡΕ, νομίζω ὅτι ἔπαυσε νὰ εἶναι σοβαρὸν μεθ' ὅσα οἱ διάφοροι Ὑπουργοὶ ἀνέπτυξαν. Ὡς γνωστόν, τὸ σύστημα τοῦτο τῶν ἐκθέσεων ἐφαρμόζεται ἀπὸ τὸ 1950 μὲ ὡρισμένας φραστικὰς διαφοράς. Τὸ τροπάρι αὐτὸ τῆς δεξιᾶς εἶναι γνωστόν, καὶ κατήντησαν τὸν γνωστὸν λαϊκὸν τύπον τῆς παροιμίας ποὺ ἀπὸ τὰ πολλὰ ψέμματα ποὺ ἔλεγε δὲν ἤτο δυνατὸν νὰ γίνῃ πιστευτὸς δι' ὅσα λίγα ἀληθινὰ ἔλεγε. Ἀλλὰ καὶ τὰ ὅσα ὁ κ. Παπασπύρου περὶ Καραχάλιου ἀνέφερεν ἀποδεικνύουν τί εἴδους ἦσαν τὰ ὄργανα αὐτὰ ποὺ ὑπηρέτουν εἰς τὰς ὑπηρεσίας αὐτὰς καὶ ποὺ δυστυχῶς καὶ σήμερα μερικὰ ἐξ αὐτῶν ἐξακολουθοῦν νὰ ὑπηρετοῦν. Δὲν νομίζω λοιπὸν ὅτι θὰ πρέπει νὰ θεωρηθοῦν σοβαρὲς αἱ ἐκθέσεις. Κύριοι Βουλευταί, ἐκ μέρους τῶν ὁμιλητῶν τῆς ΕΡΕ ὑπῆρξεν μία ἀπαρίθμησις ὡρισμένων γεγονότων διὰ νὰ συναγάγῃ τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐπιλύει ταῦτα. Κύριοι Βουλευταί, ἐνόμισα ὅτι διὰ αὐτῶν τῶν ἐλαχίστων θὰ ἔπρεπε νὰ ἀσχοληθῶ δι' ὅσα δύο διαπρεπεῖς ἐκπρόσωποι τῆς ΕΡΕ ἀνέπτυξαν. Ἐν συνεργείᾳ θὰ ἐπαγέλθω εἰς τὴν ἰδικήν μας ἐπερώτησιν.

Τὸ πρόβλημα τῶν ἐκθέσεων ποὺ προβάλλει ἡ ΕΡΕ, νομίζω ὅτι ἔπαυσε νὰ εἶναι σοβαρὸν μεθ' ὅσα οἱ διάφοροι Ὑπουργοὶ ἀνέπτυξαν. Ὡς γνωστόν, τὸ σύστημα τοῦτο τῶν ἐκθέσεων ἐφαρμόζεται ἀπὸ τὸ 1950 μὲ ὡρισμένας φραστικὰς διαφοράς. Τὸ τροπάρι αὐτὸ τῆς δεξιᾶς εἶναι γνωστόν, καὶ κατήντησαν τὸν γνωστὸν λαϊκὸν τύπον τῆς παροιμίας ποὺ ἀπὸ τὰ πολλὰ ψέμματα ποὺ ἔλεγε δὲν ἤτο δυνατὸν νὰ γίνῃ πιστευτὸς δι' ὅσα λίγα ἀληθινὰ ἔλεγε. Ἀλλὰ καὶ τὰ ὅσα ὁ κ. Παπασπύρου περὶ Καραχάλιου ἀνέφερεν ἀποδεικνύουν τί εἴδους ἦσαν τὰ ὄργανα αὐτὰ ποὺ ὑπηρέτουν εἰς τὰς ὑπηρεσίας αὐτὰς καὶ ποὺ δυστυχῶς καὶ σήμερα μερικὰ ἐξ αὐτῶν ἐξακολουθοῦν νὰ ὑπηρετοῦν. Δὲν νομίζω λοιπὸν ὅτι θὰ πρέπει νὰ θεωρηθοῦν σοβαρὲς αἱ ἐκθέσεις. Κύριοι Βουλευταί, ἐκ μέρους τῶν ὁμιλητῶν τῆς ΕΡΕ ὑπῆρξεν μία ἀπαρίθμησις ὡρισμένων γεγονότων διὰ νὰ συναγάγῃ τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀνεπαρκῶς καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὀκταετίας. Σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ περὶ ὑποκινήσεως ἐκ μέρους τῆς ΕΔΑ ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὴν δεξιὰν τῶν ἀγροτῶν διὰ τὴν διεκδίκησιν ὑψηλῶν τιμῶν διὰ τὰ ἀγροτικὰ των προϊόντα, ὁ κ. Παπασπύρου διατυπώνει σχήματα. Τὰ αἰτήματα τῶν ἀγροτῶν ὑπάρχουν. Εἶναι γεγονὸς ὅτι ἡ ΕΔΑ συμπαρίσταται εἰς τὰ στρώματα αὐτὰ τοῦ λαοῦ γὰ διεκδικήσουν τὰ δικαιώματά των. Ἡ παράταξις τῆς δεξιᾶς δὲν ἀγησυχεῖ διὰ τὰ προβλήματα αὐτὰ ἁπλῶς δημαγωγεῖ ὁσάκις ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐπιλύει ταῦτα. Κύριοι Βουλευταί, ἐνόμισα ὅτι διὰ αὐτῶν τῶν ἐλαχίστων θὰ ἔπρεπε νὰ ἀσχοληθῶ δι' ὅσα δύο διαπρεπεῖς ἐκπρόσωποι τῆς ΕΡΕ ἀνέπτυξαν. Ἐν συνεργείᾳ θὰ ἐπαγέλθω εἰς τὴν ἰδικήν μας ἐπερώτησιν.

Τὸ πρόβλημα τῶν ἐκθέσεων ποὺ προβάλλει ἡ ΕΡΕ, νομίζω ὅτι ἔπαυσε νὰ εἶναι σοβαρὸν μεθ' ὅσα οἱ διάφοροι Ὑπουργοὶ ἀνέπτυξαν. Ὡς γνωστόν, τὸ σύστημα τοῦτο τῶν ἐκθέσεων ἐφαρμόζεται ἀπὸ τὸ 1950 μὲ ὡρισμένας φραστικὰς διαφοράς. Τὸ τροπάρι αὐτὸ τῆς δεξιᾶς εἶναι γνωστόν, καὶ κατήντησαν τὸν γνωστὸν λαϊκὸν τύπον τῆς παροιμίας ποὺ ἀπὸ τὰ πολλὰ ψέμματα ποὺ ἔλεγε δὲν ἤτο δυνατὸν νὰ γίνῃ πιστευτὸς δι' ὅσα λίγα ἀληθινὰ ἔλεγε. Ἀλλὰ καὶ τὰ ὅσα ὁ κ. Παπασπύρου περὶ Καραχάλιου ἀνέφερεν ἀποδεικνύουν τί εἴδους ἦσαν τὰ ὄργανα αὐτὰ ποὺ ὑπηρέτουν εἰς τὰς ὑπηρεσίας αὐτὰς καὶ ποὺ δυστυχῶς καὶ σήμερα μερικὰ ἐξ αὐτῶν ἐξακολουθοῦν νὰ ὑπηρετοῦν. Δὲν νομίζω λοιπὸν ὅτι θὰ πρέπει νὰ θεωρηθοῦν σοβαρὲς αἱ ἐκθέσεις. Κύριοι Βουλευταί, ἐκ μέρους τῶν ὁμιλητῶν τῆς ΕΡΕ ὑπῆρξεν μία ἀπαρίθμησις ὡρισμένων γεγονότων διὰ νὰ συναγάγῃ τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀνεπαρκῶς καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὀκταετίας. Σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ περὶ ὑποκινήσεως ἐκ μέρους τῆς ΕΔΑ ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὴν δεξιὰν τῶν ἀγροτῶν διὰ τὴν διεκδίκησιν ὑψηλῶν τιμῶν διὰ τὰ ἀγροτικὰ των προϊόντα, ὁ κ. Παπασπύρου διατυπώνει σχήματα. Τὰ αἰτήματα τῶν ἀγροτῶν ὑπάρχουν. Εἶναι γεγονὸς ὅτι ἡ ΕΔΑ συμπαρίσταται εἰς τὰ στρώματα αὐτὰ τοῦ λαοῦ γὰ διεκδικήσουν τὰ δικαιώματά των. Ἡ παράταξις τῆς δεξιᾶς δὲν ἀγησυχεῖ διὰ τὰ προβλήματα αὐτὰ ἁπλῶς δημαγωγεῖ ὁσάκις ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐπιλύει ταῦτα. Κύριοι Βουλευταί, ἐνόμισα ὅτι διὰ αὐτῶν τῶν ἐλαχίστων θὰ ἔπρεπε νὰ ἀσχοληθῶ δι' ὅσα δύο διαπρεπεῖς ἐκπρόσωποι τῆς ΕΡΕ ἀνέπτυξαν. Ἐν συνεργείᾳ θὰ ἐπαγέλθω εἰς τὴν ἰδικήν μας ἐπερώτησιν.

Β. ΕΦΡΑΙΜΙΔΗΣ: Ἀφήσατε κ. Μπουρνιᾶ νὰ κάμω τὴν ἀνάπτυξιν ὅπως ἐγὼ νομίζω. Ὀκτὼ χρόνια εἴχατε τὴν ἐξουσίαν. Ἐγάθη ἡ ἐξουσία καὶ ἡ δεξιὰ ἐγινεγεάντι πολίτευσις. Δυσκολεύεται νὰ τὸ χωνέψῃ, ἐπειδὴ τὴν ἤθελε τὴν ἐξουσίαν.

Διότι διὰ τῆς ἐξουσίας ἠδύνατο νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ συμφέροντα τοῦ ὀλιγαρχικοῦ περιβάλλοντός του. Τὴν ἤθελεν διότι ἐπιθυμοῦσε τὴν συγκάλυψιν τῶν σκανδάλων τῆς ὀκταετίας, διότι ἤθελε νὰ δημιουργήσῃ τὴν ἀτιμωρησίαν καὶ διότι ἤθελε νὰ ἐξυπηρετήσῃ ξένα συμφέροντα διὰ νὰ διατηρηθῇ αὐτὴ εἰς τὴν ἐξουσίαν. Ἐπαγίδευσε μὲ τὴν ἐξουσίαν μεγάλην μᾶζαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Χρειάσθηκαν πολλοὶ ἀγῶνες Ἀπηλευθερώθη μέγα μέρος τοῦ λαοῦ. Ἐγένοντο ἀποκαλύψεις διὰ σκάνδαλα καὶ θὰ συνεχισθοῦν. Εἰς τὸν λαόν, ἐπικαλοῦνται τὸν κομμουνιστικὸν κίνδυνον διὰ νὰ συσκοτίσουν τὰ πράγματα διὰ νὰ δράσουν κατὰ τῆς δημοκρατίας καὶ τοῦ λαοῦ. Καὶ ὅμως κύριοι Βουλευταί, ὑπάρχει κίνδυνος διὰ τὴν δημοκρατίαν. Ἀλλὰ ὁ κίνδυνος ὁμένοι νὰ προδώσουν τὸ ἔθνος. Εἶναι χαρακτηριστικὴ ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Πιπινέλη κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ Νόμου περὶ 35ετίας, ὁ ὁποῖος εἶπεν «δὲν μὲ ἐνδιαφέρει ποῖοι φεύγουν, μὲ ἐν διαφέρει ὅτι κάτι τὸ νέον γίνεται καὶ τοῦτο εἶναι νάρκη εἰς τὰ θεμέλια τοῦ ἔθνους». Εἶπεν ἔπρεπε νὰ θίξωμεν αὐτὸ τὸ ἀμετάβλητον τῆς Δημοσίας Ὑπηρεσίας». Ἤθελεν δηλαδὴ ὁ κ. Πιπινέλης κατὰ τὸν Ἡρωικὸν τρόπον νὰ ὑπάρχῃ τὸ ἀμετάβλητον, ὥστε ἐν ὀνόματι τῆς ἀμοιμότητος τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων νὰ δύνανται οὗτοι νὰ ἐπιβάλλουν τὰς θελήσεις των εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Τοῦτο εἶναι δηλωτικὸν τῶν προθέσεών των.

Α. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ: Δὲν ἀφήνετε νὰ γίνωμεν Κυβέρνησις καὶ μετὰ νὰ μᾶς κάνετε ἐπερώτησιν;

Β. ΕΦΡΑΙΜΙΔΗΣ: Ἀφήσατε κ. Μπουρνιὰ νὰ κάμω τὴν ἀνάπτυξιν ὅπως ἐγὼ νομίζω. Ὀκτὼ χρόνια εἴχατε τὴν ἐξουσίαν. Ἐγάθη ἡ ἐξουσία καὶ ἡ δεξιὰ ἐγινεγεάντι πολίτευσις. Δυσκολεύεται νὰ τὸ χωνέψῃ, ἐπειδὴ τὴν ἤθελε τὴν ἐξουσίαν.

Διότι διὰ τῆς ἐξουσίας ἠδύνατο νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ συμφέροντα τοῦ ὀλιγαρχικοῦ περιβάλλοντός του. Τὴν ἤθελεν διότι ἐπιθυμοῦσε τὴν συγκάλυψιν τῶν σκανδάλων τῆς ὀκταετίας, διότι ἤθελε νὰ δημιουργήσῃ τὴν ἀτιμωρησίαν καὶ διότι ἤθελε νὰ ἐξυπηρετήσῃ ξένα συμφέροντα διὰ νὰ διατηρηθῇ αὐτὴ εἰς τὴν ἐξουσίαν. Ἐπαγίδευσε μὲ τὴν ἐξουσίαν μεγάλην μᾶζαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Χρειάσθηκαν πολλοὶ ἀγῶνες Ἀπηλευθερώθη μέγα μέρος τοῦ λαοῦ. Ἐγένοντο ἀποκαλύψεις διὰ σκάνδαλα καὶ θὰ συνεχισθοῦν. Εἰς τὸν λαόν, ἐπικαλοῦνται τὸν κομμουνιστικὸν κίνδυνον διὰ νὰ συσκοτίσουν τὰ πράγματα διὰ νὰ δράσουν κατὰ τῆς δημοκρατίας καὶ τοῦ λαοῦ. Καὶ ὅμως κύριοι Βουλευταί, ὑπάρχει κίνδυνος διὰ τὴν δημοκρατίαν. Ἀλλὰ ὁ κίνδυνος ὁμένοι νὰ προδώσουν τὸ ἔθνος. Εἶναι χαρακτηριστικὴ ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Πιπινέλη κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ Νόμου περὶ 35ετίας, ὁ ὁποῖος εἶπεν «δὲν μὲ ἐνδιαφέρει ποῖοι φεύγουν, μὲ ἐν διαφέρει ὅτι κάτι τὸ νέον γίνεται καὶ τοῦτο εἶναι νάρκη εἰς τὰ θεμέλια τοῦ ἔθνους». Εἶπεν ἔπρεπε νὰ θίξωμεν αὐτὸ τὸ ἀμετάβλητον τῆς Δημοσίας Ὑπηρεσίας». Ἤθελεν δηλαδὴ ὁ κ. Πιπινέλης κατὰ τὸν Ἡρωικὸν τρόπον νὰ ὑπάρχῃ τὸ ἀμετάβλητον, ὥστε ἐν ὀνόματι τῆς ἀμοιμότητος τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων νὰ δύνανται οὗτοι νὰ ἐπιβάλλουν τὰς θελήσεις των εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Το